

DZIENNIK LUDOWY

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCYALISTYCZNEJ

CENA PRZEMUMERATY:
We Lwowie miesięcznie 64 Mk., z dostawą do domu 70 Mk., na prowincyi 70 Mk., w innych państwach 80 Mk. (z przesyłką poczt.)
CENA OGŁOSZEŃ:
miejscowe (wzrostki) za 1 wiersz bezporek, 1 Mk. „Nadzwyczaj” i „Nekrologia” za wiersz bezporek 3 Mk. Komunikaty i reklamy po kronicie za wiersz bezporek 5 Mk. Drobnie ogłoszenia 30 fen. od wiersza. Dla poszukujących pracy bezpłatnie. Ogłoszenia na niedzielę o 50% drożej. Zamieszane (pożalowskie) zwykłe 150 Mk. za wiersz bezporek, nekrologi i nadzwyczajne 6 Mk. komunikaty i reklamy 10 Mk., drobne ogłoszenia 40 fen. od słowa.
Adres Redakcji i Administracji
Lwów, ul. Bykowska 1. 2/1.
Cena pojedynczego numeru za całym obszarem Polski
3 Marki.

NACZELNIK: LUD. TOW. WYDAWNICZEGO.

CZEK P. K. O. Nr. 142.176.

REDAKTOR NACZELNY: ARTUR W. HAUSNER

W przededniu zawieszenia broni! Rosyjskie i polskie propozycje pokojowe.

Rosyjskie propozycje pokojowe.

RYGA, 26 września (Pat.). Radio. Łotewskie B. Pr. donosi:

Dzisiaj o godz. 1 popoł. Joffe zagaił drugie posiedzenie konferencji pokojowej w Rydze. Porządek dzienny przewidywał deklarację delegacji polskiej jednakże za późniejszą obopólną zgodą Joffe, prezydent delegacji rosyjskiej, odczytał własną deklarację, która wczoraj została przyjęta przez wszechrosyjski centralny Komitet wykonawczy. Tekst tej deklaracji jest w skróceniu następujący:

Wojna, podtrzymywana przez militarysty ententy, grozi kampanią zimową, która by przyniosła tak ciężkie cierpienia dla szerokich mas, że zarówno rząd sowieński jak i najwyższe rosyjskie ciało ustawodawcze, wszechrosyjski centr. komitet wykonawczy uważał za swój obowiązek przedsięwziąć wszelkie kroki, aby temu zapobiedz. Wszechrosyjski centr. Kom. wykon. jest tego zdania, że podstawą rychłego porozumienia powinno być samostanowienie na wszelkich terytoriach, których granice były kwestionowane podczas wojny.

1. Niepodległość Ukrainy, Litwy i Białorusi powinna być zadeklarowana uroczystie i oficjalnie przez obie strony, to znaczy przez Rosję jak i Polskę. Również niepodległość Galicji wschodniej powinna być uznana.

2. Jako środek do wyrażenia uznania odnośnych narodów powinno być uznanie istniejących ciał reprezentatywnych Sejmu, parlamentu i kongresu sowieckiego. W sprawie Galicji wschodniej Rosja godzi się na plebiscyt na podstawie nie zasad sowieckich lecz zwyczajnych burżuazyjnych metod demokratycznych. Jednakże podstawa samostanowienia w celu ugody sławaby się niemożliwą, gdyby polska delegacja odrzuciła niepodlegający dyskusji fakt, że tak Ukraina jak i Białoruś wykonały już swoje prawo samostanowienia w r. 1918.

Pragnąc uniknąć wszelkiej zwłoki wszechros. centr. Kom. wykon. upoważnia del. sowiecką do zawarcia niezwłocznego układu stanowiącego podstawę do pokoju na następujących warunkach:

1. Rząd rosyjski zrzeka się dawniejszych swoich żądań dotychczasowych zarówno redukcji jak i demobilizacji armii polskiej, jakoteż oddania Rosji kolei grajewskiej.

2. Rosja gotowa jest podpisać zawieszenie broni i pokój, przyznając, że granica polsko-rosyjska ma być położona znacznie dalej na wschód, aniżeli to było postanowione przez Radę ententy.

Odrzucenie tej propozycji oznaczałoby, iż Polska zamierza rozpocząć kampanię zimową. Wszechrosyjski centralny Komitet wykonawczy podtrzymuje ważność tej propozycji na 10 dni.

Polskie propozycje pokojowe.

Po krótkiej przerwie wiceminister Dąbski oświadczył, że delegacja polska przyjmuje z zadowoleniem wiadomość o rosyjskim zrzeczeniu się niemożliwych do przyjęcia warunków mińskich. Polska delegacja również pragnie jak najszybszego zawarcia pokoju. Następnie p. Dąbski odczytuje polską deklarację:

Polska nie ma zamiaru ugruntuwać swojej wielkości przez ucisk innych narodów. Polska chce być czynnikiem ogólnego pokoju i wolności narodów. Wyrażając swoje przekonanie, iż tylko w porozumieniu z Rosją stanowi najlepszą gwarancję przeciwko ponowieniu militarnych konfliktów, polska delegacja proponuje następujące zasady pokoju wstępnego:

1. Obie strony wzajemnie gwarantują uznanie zupełnej suwerenności jak i niepodległość do wewnętrznych spraw strony drugiej.

2. Granica terytoriów (...tu następują słowa nie czytelne) od Polski przez cesarstwo rosyjskie nie pójdzie stosownie do pretensji historycznych lecz stosownie do interesów życiowych. Z drugiej strony sprawy narodowościowe podlegające dyskusji na owych terytoriach mają być rozstrzygnięte na zasadach demokratycznych. Każde z państw ma mieć absolutną gwarancję przeciwko zaczepom innej strony.

3. Traktat winien oznaczyć termin dla wolnego wyboru obywatelstwa, czy to polskiego czy też rosyjskiego.

4. Polska obowiązuje się zagwarantować wojny w swój język i wyznać mniejszości narodowościowych.

5. Obie strony wzajemnie zrzekają się wszelkich odszkodowań wojennych.

6. Traktat winien oznaczyć termin (...słowa nieczytelne).

7. Natychmiast po podpisaniu traktatu wstępnego winna być utworzona komisja mieszana w celu bezzwłocznej wymiany internowanych osób cywilnych jeżeli możliwe również i jeńców wojennych.

8. Traktat winien określić czas dla amnestii Polaków w Rosji i odwrotnie.

9. Obie strony rozpoczynają natychmiast pertraktacje ogólnie pokojowe.

O ile te preliminaria nie zostaną podpisane do 5 października b.m. wówczas rząd sowieński ma prawo zmienić swoje warunki. Wszechrosyjski centralny Komitet wykonawczy stwierdza, że nieuwzględnienie przez Polskę tych propozycji rozstrzygnie kwestię kampanii zimowej.

10. Natychmiast po podpisaniu traktatu winny rozpocząć się pertraktacje w sprawie konwencji ekonomicznej.

11. Oparcie kwestii obopólnej likwidacji i pretensji na wzajemnym uznaniu, iż dla Polski nie pozostanie żadne zobowiązanie lub ciężar z powodu dawniejszej przynależności do Rosji. Obopólne zrzeczenie się własności państw na terytorium drugiej strony. Zwrot wszelkich archiwów, bibliotek i przedmiotów sztuki wywiezionych z Polski od czasów rozbioru. Przyznanie dla Polski prawa najwyższego uprzywilejowania w sprawie zwrotu i kompensaty za szkody powstałe przez rosyjską wojnę domową. Stosownie do życzenia rosyjskiego, aby równocześnie postawić warunki dla pokoju wstępnego i dla zawieszenia broni polska delegacja proponuje wyznaczenie linii dla zawieszenia broni natychmiast, skoro tylko warunki pokoju wstępnego zostaną przyjęte. Delegacja polska proponuje podjęcia pracy przez Komisję w celu przyspieszenia pracy konferencji.

Po przeczytaniu polskiej deklaracji Joffe zaproponował przerwę celem zbadania propozycji oraz natychmiastowe ustanowienie komisji dla omówienia linii demarkacyjnej dla zawieszenia broni.

P. Dąbski odpowiedział, że kwestia utworzenia rozmaitych komisji mogłaby łatwiej być załatwiona wierzchem na konferencji prezydentów obu delegacji. Joffe zgodził się na to.

O godz. 3. popoł. posiedzenie zostało odroczone. Następnego posiedzenie jutro o godz. 12. w poł.

WARSZAWA. (Pat.) 26. września. Dzisiaj wieczorem p. Dąbski oświadczył reprezentantom prasy, iż delegacja rosyjska była poważnie za zbliżeniem się do pokoju i że dyskusje znacznie się zmniejszyły. Wszyscy uczestnicy rokowań przyznają zgodnie, że charakter posiedzeń w Rydze różni się najzupełniej od charakteru posiedzeń w Mińsku.

Podpisujcie Polską Pożyczkę państ.

„O prawo samostanowienia.“

Towarzysz Rudolf Hilferding, redaktor naczelny organu niemieckich socjalistów niezawisłych „Freiheit“, autor klasycznego dzieła p. t. „Finanzkapital“, będącego jednym z najświetniejszych prac w szeregu „Marxstudien“, które dalej prowadzą i rozwijają teorię Marksa, znajduje się także na indeksie bolszewickim. Do warunków przyjęcia niezawisłych do III. międzynarodówki należy między innymi także, wyrzucenie Hilferdinga.

Towarzysz ten rozprawia się w szeregu artykułów z bolszewizmem, a w jednym pod tytułem „O prawo samostanowienia“ pisze tak między innymi, argumentując, że partya winna pozostać w jak najściślejszym kontakcie z masami.

Dlatego też niemożliwością jest dyktowanie partyi jej postępowania z zewnątrz, bez poparcia najbliższych wniosków. Niebezpieczeństwem jest rzucając się w oczy właśnie w czasach rewolucyjnych, jeśli kierownictwo podejmuje z góry uchwały decydujące, zamiast, by uchwalono je z dołu na skutek woli masy. Kierownictwo bowiem wtedy narażone jest na to, że zapozna je nastrój mas.

Ale niebezpieczeństwo to wzrasta do potwornych rozmiarów, jeśli uchwały dotyczące się najdonioślejszych akcji, dyktowane są z zewnątrz; gdy kierownictwo ulega naciskowi jakiejś zagranicznej instancji.

Stoikroć horrendalniejszem zaś byłoby to niebezpieczeństwo, gdyby kierownictwo, odcięte zgoła od wszelkich szybkich środków informacyjnych

bez kontaktu z masą świata — siedziało w Moskwie.

Musimy odrzucić warunki Moskiewskie dla tego, ponieważ nie pozwalają nam samym stanowić o środkach drodzy, celu i tempie akcji właśnie wtedy, gdy tego największa zachodzi potrzeba.

Moskiewska międzynarodówka uważa rewolucję jako swoją i jej zabezpieczenie za decydującą rozstrzygającą treść polityki proletaryackiej. Słusznie. Ale fałszem jest wniosek z tego, że dlatego oni i że oni wyłącznie mogą kierować i decydować o polityce proletaryatu we wszystkich krajach. Jest to pretensja niemożliwa a gdyby ją było można zrealizować, mogłoby to doprowadzić do klęski proletaryatu we wszystkich krajach. Albowiem żądania rewolucyjne, wynikające każdorazowo z sytuacji rosyjskiej, i które z natury rzeczy określają taktykę rosyjską nie muszą bynajmniej być zgodne z rewolucyjnymi akcjami innych krajów.

Czyż możliwym jest, zwraca się Hilferding do stojących dalej na lewo towarzyszy, by ludzie obdarzeni choćby śladem samodzielnego zastanawiania się i poczuciem odpowiedzialności zgodzili się na takie warunki? Czyż to możliwe, aby jakakolwiek klasa robotnicza zachodu, właśnie w czasach rewolucyjnych poddać się mogła takiej organizacji, która wyklucza wszelką jej samodzielną i jej prawo stanowienia i samoczynu we własnych sprawach?

(U nas znaleźli się Feliks Kon, Marchlewski i inni nadsocjaliści którzy to chcieli zrobić).

Skrzydlate słowa a historia.

Jakoby słowa czyjeś decydować mogły na prawdę o biegu wypadków; jak gdyby one robiły historię — frazes wypowiedziany przez któregośkolwiek z mężów stanu i dyplomatów, lotem obiega całą prasę europejską i poaeuropejską i wyleciałszy wróblem, wraca już nie tylko wołem, bez mała słoniem ciężko objuczonym, lub innym jakimś gigantycznym potworem.

I wnet też za telegramami, przynoszącymi dane enuncjacje na drutach, lub bezdrutach, pojawiają się głęboko „obmyślane“ artykuły wstępne, rozwałkowane je na wszystkie sposoby i wysnuwające z nich niesłychane zamiary i ataki rządów obcych, zależnie od tego, czy „interpelowany“ przez natręta mąż stanu należy do przyjacielskiego, czy wrogiego „porozumienia“. A rzucają się „PATy“ wszelkich narodowości także na takie wypowiedzenia, które nie nadają się zgoda do „traktowania telegraficznego“, bo wyrażają tylko zdania danego statysty, oparte na mniej lub więcej bystrej obserwacji faktów i wnioskach z nich wyciągniętych, horoskopy, co do przyszłego ułożenia się stosunków w Europie i w świecie całym;

Oto czytamy w dziennikach krótki a złowrogi telegram: „Joffe powiedział:“

Cóż powiedział? Powiedział, że pokój, zawarty na wschodzie, nie zamknie jeszcze ery rewolucyjnej w Europie. I nuże snuje się jakiś nowy atak bolszewicki, nowe wyciąganie macek czerwonych w dziedzinę „imperyalizmu ducha“.

A tymczasem Joffe bez najmniejszego zamiaru aktywnego przyczyniania się ze swej strony bolszewików, do zrewolucjonizowania Europy, powiedział, zdaniem naszym, nieodpartą prawdę.

Historia przywdziała siedmiomilowe buty. Pchnęła ją wojna światowa o taki krok naprzód, o jaki w ciągu stu lat pokoju nie byłaby mogła postąpić. W gorącym jej żarze dojrzały ludzie. Klasa pracująca, która krwawiła się na wszystkich frontach, która najcięższe poniosła w wojnie ofiary, z wojny tej wyszła z gołymi rękami, choć wysyłając ją w bój, króle, cesarze i dote góry obiecywali oświadczając, że wojnę dla

siebie wieść będą, dla podniesienia swego bytu i powagi swojej wobec klas posiadających.

Wrócono z wojny. I teraz przekonali się masy, czemu służyły dotąd te krwawe zapasy. Przekonały się, że wszystkie dotychczasowe zdobycze kultury osiągnięte pracą rączną i umysłową całych pokoleń, mas ludowych, obracane zostały w narzędzia zabójcze, skierowane pośrednio lub bezpośrednio przeciw nim samym.

A teraz milionowe masy ludowe mają tego już dość. Już nie chcą się dać oszukiwać. Naszym wrogiem to głód, niedza, nieuznanie na szczytach, zapoznanie naszej siły; naszym wrogiem wyzysk ze strony waszej, fakt, że w ręku dzierżycie środki produkcji przez nas wytwarzane, że z pracy naszych rąk wy życie pełnem życiem, podczas gdy nas karmicie ochłapami, spadającymi z waszego stołu zaslawnego stołu. Oto wzrosliśmy w siłę i w bystrość spostrzegania. Zwycięzcy, czy pobici, jednakowi jesteśmy. Zwycięstwo wyzyskuje dla siebie, klęskę odczuwają tylko masy, podczas gdy wy podniesiecie się łatwo naszym kosztem.

Tedy spróbować chcemy, czy sami nie potrafimy pokierować losami naszymi, losami kraju i Państwa.

I oto w całej Europie szerzy się ruch mas ludowych o: socjalizację przedsiębiorstw i demokratyzację rządów, o ludowładztwo, ruch który nie ustanie, póki na gruzach dzisiejszych kapitalistycznych państw nie powstaną ludowe, socjalistyczne republiki. A ten ruch to... rewolucja, która wcale nie musi być krwawą. A co bardziej godnem jest uwagi: ruch ten wzmoże się, gdy w Europie zapanuje „spokój“; bo wtedy klasy pracujące będą mogły porządek robić wewnątrz swoich granic, wywalczyć to, do czego zmierzają. I toż może przyczyna, dlaczego państwa zachodnie, dlaczego ich rządy burżoazyjne wciąż jętrzą na wschodzie i do pokoju dopuścić nie chcą, dla czego Rosya bolszewicka nieskłonna jest do pokoju. Ona tak samo jak rządy burżoazyjne lęka się ery pokojowej, w której nie klika dyktatorów lecz lud będzie miał głos decydujący.

Kongres sowiecki w Baku.

Z Helsingforsu donoszą:

Na zjeździe narodów wschodnich w Baku uchwalono stworzyć centralny komitet propagandy i działania bolszewickiego na Azję. Zjazdowi przedstawił się Enwer hasza, b. minister wojny turecki. Oświadczył, że jest reprezentantem Marokko, Tunisu, Trypolis, Turcji i Arabii. Wygłosił długą przemowę pochwalną na cześć Rosji sowieckiej. Następnie oświadczył, że wśród ludów wschodnich trzeba rozpocząć propagandę bolszewicką na ogromną skalę, aby rozwinąć już zaczęte usiłowania.

Dzienniki bolszewickie opisują szeroko owa- cę zaaranżowaną dla Enwer haszy. Na dany znak uczestnicy wyciągnęli szable i kindżały, wznosząc okrzyki: Przeciw polityce Lloyda George'a i Millerandaa. Zjazd uchwalił „wezwać wachód do wojny świętej“.

Idyota.

(Szkic portretowy piórkiem).

Jedni nazywają go kpem, drudzy łotrem, jeszcze inni, dla skrócenia, poprostu bydlakiem. Ale on nie jest ani kpm, ani łotrem, ani poprostu bydlakiem, ponieważ on jest — idyotą. To znaczy, że potrochu będąc łotrem, kpm i bydlakiem, uważa się najszczerzej za nieskazitelnego obywatela-polaka. Idyotą.

Należy do partyi, która w niego wmówiła, że jest jedyną w Polsce partyą narodową, i ten idyotą w to uwierzył. Wmówiła w niego, że partya to Polska! że w jego partyi mieści się cała Polska, ekstrakt polskości, jej szpik, jej wszystko! Że zatem, gdy idzie o jego partye, cel uświęca środki. Bo to dla ojczyzny! Gdy idzie o najdroższe wszystko, dozwolone jest wszystko! W ten szlachetny sposób stał się nikczemnym intrygantem, utożsamiając intrygę z czynnością patryotyczną. Idyotą.

Wierzy namiętnie we wszystko, co mu do wierzenia poda jego partya. Rozparcelowanie obszarnej ziemi kilkunastu miliardów między dużą ilość ludzi nie posiadających, uważa za czyn niedemokratyczny. Idyotą.

Jeżeli mu powiedzą w jego partyi, że Piłsudski jest żydem, uwierzy w to bez wahania. Idyotą.

Jeżeli mu powiedzą w partyi, że kradzież prywatnych listów jest uczciwą robotą polityczną, uwierzy i ukradnie. Idyotą.

Jeżeli mu powiedzą w partyi, że dla dobra Polski potrzebna jest potężna Rosya z Ukrainą, Krymem, nawet z Indiami, uwierzy i będzie tę absurdalną prawdę polityczną wrzeszczał na całe gardło. Idyotą.

Jeżeli mu zezną w partyi, że to nie polski generał ocalał Warszawę, ale że to zrobił cudzoziemiec, będzie uszczęśliwiony, i może odmówić rodakowi wojennego geniuszu. Idyotą.

Jeżeli go zagadnie człowiek bezpartyjny zapytaniem, jakiego polaka uważa za polaka, nasz idyotą odpowie dętym frazesem pewnego publicysty, który wyżej ceni swoje zmienne namiętności nad swe zmienne przekonania: Wołamy o polaków, którzy są polakami „od kościoła do codziennego obyczaju!“ Nasz bohater nie myśli samodzielnie. On tylko powtarza podane mu do wierzenia hasła. Powtarza namiętnie. Idyotą.

Jeżeli mu w partyi powiedzą, że ksiądz Lutostawski miłuje bliźniego, zaiste, on nawet w to uwierzy! Idyotą.

Jeżeli mu powiedzą warchoły partyjne, że w interesie państwowości polskiej trzeba podrywać zaufanie do istniejącego rządu, że trzeba buntować wojsko — będzie konspiracyjnie tworzył nowy rząd i będzie niepoczytalnie deprawał armię. Aż go wreszcie rozstrzelają. Idyotą.

Wyraz idyotą nie jest tu bynajmniej używany jako obelga. Wyjęliśmy go ze słownika klinicznego i stosujemy go bez afektu, jedynie jako termin naukowy.

Podpisujcie Polska Pożyczkę Państw.

Nowiny z dnia.

Lwów, 26 września.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO WE LWOWIE:

Poniedziałek 27 września o godz. 7 wieczór „Papierowy kochanek“ 3 akty z prologiem.

Wtorek 28 września o godz. 7 wieczór „Traviata“ opera.

Sroda 29 września o godz. 3-30 popoł. „Księżniczka czardasza“, operetka.

Sroda 29 września o godz. 7 wieczór „Papierowy kochanek“, 3 akty z prologiem.

Czwartek 30 września o godz. 7 wieczór „Aida“ opera.

Piątek 1 września o godz. 7 wieczór „Królowa Jadwiga“, dramat histor. w 5 aktach (8 obrazach) Józefa Szujskiego — po raz pierwszy.

Sobota 2 października o godz. 3-30 popoł. „Zemsta“, komedia.

Sobota 2 października o godz. 7 wieczór „Manewry jesienne“, operetka.

Niedziela 3 października o godz. 3-30 popoł. „Pan Posel“, komedia.

Niedziela 3 października o godz. 7 wieczór „Trubadur“, opera.

TEATR „BAGATELA“ Rejtana 3 W niedzielę 26 b. m. popołudniowe przedstawienie po cenach niższych, początek o godz. 4-tej popołudniu z udziałem Michałowskiego, Staruszkiewicza, Neussera, Wandyczowej, Noskowskiej, Gorskiej, Czernańskiej. **„Weźmy się do rąk“** rewja ze śpiewami i tańcami. — Bilety do nabycia w księgarni ul. Akademicka 6. W niedzielę od 11 rano do 3 popołud. przy kasie.

TEATR WODEWIŁOWY (gmach ul. Ossolińskich 10). Codziennie przedstawienie. Operetka, balet, wodewile. Bilety wcześniej w biurze dzienników Sokolowskiego ul. Jagiellońska 7.

WIEC PRACOWNIKÓW BIUROWYCH I RUCHOWYCH P. K. P. całej Małopolski odbył się przy tłumnym udziale w sobotę popołudniu we Lwowie. Dla braku miejsca szczegółowe sprawozdanie odkładamy do następnego numeru.

ZAMÓWIENIA na paczki dla żołnierza w polu w myśl odezw Ministerstwa spraw wojskowych przyjmuje Rada Opiekunów Okręgowa dla Małopolski — ul. Kopernika 1. 17 I. p. codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godzinach urzędowych od 8 do 2 popoł.

ZAMACH SAMOBÓJCZY KOBIETY. Anna Ol., licząca lat 24, zamieszkała u dozorczyni w realności przy ul. pod Dębem 1. 9. nagabywała o pieniądze Izidora Józefa K., młodzieńca, niedawno zaręczonego. Na poprzednie żądanie dostarczył on jej 8 pastylek sublimatu, rzekomo by Ol. za nie mogła wyostać od znajomych pewne części garderoby. Chcąc się od dalszych nachodzeń uwolnić K. doniósł do policji, która zarządziła jej przesłuchanie. W momencie wejścia funkcjonariusza policyjnego do mieszkania, Ol. w zamiarze otrucia się zażyła wszystkie pastylki sublimatowe. Po przepłukaniu jej żołądka odwieziono denatkę w stanie groźnym do szpitala.

W OBRONIE ŻONY. Przedwczoraj wieczorem do pewnego wojskowego, idącego z żoną ul. Zborowskich przystąpił 48-letni Jan Kiss, próbując zaczepki. W trakcie powstałej awantury wojskowy ów broniąc żonę przed napastnikiem, pchnął go bagietką w prawą rękę tak silnie, że złamał mu kość. Pogotowie ratunkowe udzieliło rannemu pierwszej pomocy i odestało go do szpitala.

KOMITET ZABAWOWY ZWIĄZKU PRAC. KOLEJOWYCH we Lwowie, rozpoczyna z dn. 2. października lekcje tańców w sali własnej Grodecka 69. Wpisy przyjmuje się od 30. września do 1. 2. października od 6-8-mej wieczór. 1127.

Komitet.

BEIM JULIUSZ zgubił dokumenta osobiste, uczciwy znalazca zechce je oddać do naszej Redakcji za wynagrodzeniem.

Kinoteatr
GRAŻYNA
Leona Sapiehy 48.

Od poniedziałku
i w dni następne
Dramat 5 akt. p. t.

Grodno po ciężkich walkach wzięte!

Komunikat sztabu generalnego:

z dnia 26. b. m.

Po ciężkich walkach zdobyliśmy Grodno, biorąc znaczną ilość jeńców i materiału wojennego. Na północ od Niemna oddziały nasze ścigają pobitego nieprzyjaciela, kilkakrotne ataki nieprzyjaciela na Lubicz odparto z wielkimi dla niego stratami.

Na przetrzeni Różany — Wołkowysk skonstatowano stopniowe wyciąganie się bolszewików na rzekę Szeszę.

Doniesze.

Prez. Witos we Lwowie.

LWOW. 26 września. (Pat.) Prezydent ministrów Witos przybył wczoraj rano do Lwowa, a stąd udał się w dalszą podróż dla zwiedzenia szeregu miejscowości we wschodniej Małopolsce. Na peronie celem powitania premiera, zgromadził się bardzo liczny zastęp wybitnych osobistości i sporo obywatelstwa.

Gdy pociąg zjechał na peron warta honorowa sprezentowała broń. Pan Generalny Delegat w towarzystwie gen. Lamezana wszedł do salongi i powitał tam prezydenta ministrów, po czym przedstawił mu obecnych na peronie. Z dworca udał się prezydent ministrów z wymienionymi wyżej osobistościami do kościoła św. Elżbiety. Przed kościołem zgromadziły się tłumy publiczności, które witały premiera serdecznie. Z kościoła udał się premier wprost na dworzec kolejowy i odjechał pociągiem w towarzystwie Generalnego Delegata dr. Gałęckiego do Brodów, skąd uda się autem do Złoczowa, Tarnopola itd.

Rosyn a Anglia.

MOSKWA, 26 września (Pat.). Radio. Wobec zerwania pertraktacji angielsko-sowieckich komisarz ludowy Cziczierin polecił swojemu przedstawicielowi w Londynie Krassinowi oświadczyć Cursonowi, że rząd sowiecki w żądaniu rządu angielskiego, by Kamienew opuścił Anglię widzi tylko chęć przeciągania na nieokreślony termin wznowienia stosunków pokojowych między Rosją i Anglią. Podkreślając cały szereg ustępstw rządu sowieckiego, celem utworzenia pokoju, Cziczierin konstatuje, że rząd angielski świadomie nie chciał dopuścić do stosunków pokojowych. Dlatego też rząd sowiecki składa całą odpowiedzialność na rząd angielski

Jak będziemy aprowizowani w przyszłości?

Wschodnia Małopolska, będąca od szeregu lat terenem wojny, przechodzi najcięższe kryzysy aprowizacyjne. Nic też dziwnego, że u nas i na prowincji najtrudniej z całego państwa o środki spożywcze. Wskutek tego największa też drożyzna panuje we Lwowie.

Kraków znajduje się w lepszym położeniu pod tym względem. Wskutek wygodnego położenia geograficznego, ma łatwiejszy dowóz z Poznańskiego, skąd wiele środków spożywczych, przeważnie zboża i maki, dochodzi „rzemiennym dyszlem“. Poza tym władze miejscowe nie ścigają za wypiętkę i sprzedaż chleba w wolnym handlu, lecz tylko przymusowo skoncentrowały sprzedaż jego na jednym placu, gdzie też skutkiem konkurencji sprzedających ceny chleba nie są tak wysokie jak u nas.

W okolicy Lwowa władze zawsze energicznie tropiły przemycanie zboża i maki do miasta, co odbiło się fatalnie na podaż i cenach.

Na północ od Równego rozbiłszy energicznym wypadem 19. brygadę piechoty sowieckiej, która ostatnio miała przeprowadzić akcję w celu odzyskania Równa.

Na północ od Wołoczysk nasze oddziały osiągnęły Medyn i Toki, zmuszając nieprzyjaciela do odwrotu w kierunku północno-wschodnim.

Na wschód od Zbrucza armia ukraińska w dalszym ciągu rozszerza swoje ugrupowanie.

Naczelné Dowództwo W. P. Sztab Generalny.

Za czasów austriackich mąkę na chleb przemielano w 95 proc. to jest razem z grysem wydawano. Chleb zaś wypiekano z domieszką ziemniaków i różnych surogatów. Dziś Zarząd aprowizacji miejskiej daje mąkę lepszą bo przemiała zboże tylko w 82 proc., a jęczmień nawet w 65 proc. Lecz mieszkańcy miasta w obecnym czasie nie tak cierpliwie spożywają chleb jak za czasów austriackich. Skargi na jakość jego są przeważnie słuszne, bo często chleb otrzymuje się źle wypieczony i niesmaczny.

Aprowizacja miejska ma w nadchodzącym czasie trudne zadanie do spełnienia, Kierownictwo jej zarządziło wypiek próbnych chlebów z mieszanek mąki żytniej, pszenicznej, jęczmiennej i kukurudzianej mieszanej w różnym procencie.

Próby te są sumiennie badane przez kier. apr. rad. Stobieckiego, bo nadchodzący rok będzie nie lada orzechem do zgryzienia dla miejskiej aprowizacji. Z konieczności więc, dla braku mąki pszenicznej i żytniej, mogą być w przyszłości użyte i wymienione wyżej mieszanki do chleba. W miesiącu wrześniu, miasto otrzymało tylko nieco jęczmienia na wypiek chleba, a obecnie zużywa się skąpe poprzednie zapasy zboża i maki amerykańskiej.

Rumunia, na którą się liczy, przeważnie może dostarczyć kukurudzę; stąd też miasto nabyło ostatnio nieco prosa. Niski stan waluty naszej nie bardzo sprzyja zakupom zagranicznym, bo zboże zakupione tam jest zadrogie dla nas. Wszystko razem złożone przedstawia obraz nie bardzo różowy, a pesymiści zapowiadają rok nadchodzący cięższy niż był ubiegły.

Ziemiaki jedne obrodziły wspaniale. Jednakowoż producenci w Małopolsce oferują je miastu po wyższej cenie niż sprzedają je obecnie miejska aprowizacja. Widocznie oferenci dla braku zboża, na tym artykule spożywczym chcą odbić sobie wszystkie swe straty.

Jednakowoż mamy wiele danych, że poza chlebem artykułów spożywczych nam nie zabraknie. Rząd, jakoteż aprowizacja miejska mając za sobą doświadczenie ubiegłych czasów powinna się starać wybrnąć ze swego zadania.

Litwini przepuszczają bolszewików z Prus do Rosji.

WARSZAWA, 26 września (Pat.). Korespondent „Tempsa“ dowiadyuje się z Kowna, że Litwini świadomie przepuszczają jeńców bolszewickich uciekających z Prus. Korespondent widział tych bolszewików w miastach nadgranicznych Niemcy widocznie ułatwiają im ucieczkę a Litwini, nie chcąc ich żywić, starają się ich jak najprędzej pozbyć. Problem utrudnia się wskutek tego, że większość żołnierzy bolszewickich nie chce wracać do kraju i prosi o przyjęcie do armii litewskiej. W Kownie przebywa Komisja bolszewicka z Akselrodem na czele.

„Dama w szmaragdach“

Jak kler agituje we wojsku.

Warszawski „Robotnik“ między wielu innymi dowodami agitacji endecko-klerykalnej w wojsku, podaje próbkę kazania, które do żołnierzy i ludności cywilnej wygłosił kapelan, niejaki Wierzhaczewski.

Z kazania tego okazuje się, że klęskę bolszewików wyjednał arcybiskup poznański w Częstochowie, przyczem wstawiennictwo Matki Boskiej do Francji dało Polsce wodzów, którzy potrafili ją uratować.

Ks. Wierzhaczewski bowiem, eli ninując wszelką zasługę polskiego naczelnego dowództwa, prawił mniej więcej tak:

„Kochani żołnierze! Jak wiecie, przed paru tygodniami Ojczyzna nasza była w najfatalniejszym położeniu. Ten dzielny i znany światu całemu z bitności żołnierz polski zmykał, jak

tchórzliwy zając przed bolszewikami z pod Kijowa i Berezyny (w szeregach oburzenie i szepoty). Któż nas wyratował? Oto arcybiskup poznański udał się do M. B. Częstochowskiej, oiarował się Jej i dopiero za Jej wstawiennictwem nasza najsłodsza przyjaciółka Francja przysłała nam swych dzielnych wodzów, którzy swym talentem odpędzili bolszewików i uratowali Polskę od niechybnej zagłady“.

Charakterystycznym jest, jak klerykali, którzy przed wojną odzywali się o republice francuskiej z najwyższą pogardą, jako o masonskiej i skazanej przez Boga na zagładę w bezpłodności, dziś wzorem endecków akcentują swój zachwyt dla Francji.

Przepustki do wschodnich powiatów Galicji.

W związku z objęciem przez D. O. Gen. Lwów, terenów położonych na wschód od Lwowa, zarządza się w sprawie przepustek na tym terenie obowiązujących co następuje:

1) Osoby cywilne, zamieszkałe na terenie położonym na wschód od Lwowa, które swego czasu z powodu operacji wojennych zostały na zachód ewakuowane, otrzymywać będą jednorazowe przepustki na powrót do miejsca swego zamieszkania.

2) Osoby cywilne podróżujące w sprawach służbowych, ewentualnie w sprawach ważnych osobistych na terenie położonym na wschód od Lwowa aż po wschodnią granicę Małopolski (t. j. powiaty po Zbrucz) muszą być zaopatrzone w przepustki.

Przepustki te jak również ad pkt. 1. wymienione wydawać będzie Dyrekcja Policji względnie odnośna władza polityczna t. zn. Starostwo, wizować zaś Ekspozytura Wydziału II. D. O. Gen. Lwów, ul. Kopernika 1. 36, względnie Ekspozytura Wydz. II. w Przemyślu, Jarosławiu, Rawie-Ruskiej, Stryju, Drohobyczu, Stanisławowie i Kołomyi.

Również pełną ważność mają przepustki wystawione wprost przez Dowództwo DOG. wzgl. jego Szefa Sztabu. Szef Sztabu: Marjański, Pułkownik m. p.

Pokrzywdzenie podurzędników sądowych przy regulacji plac.

Do jednych z najbardziej upośledzonych funkcjonariuszów państwowych należą bezsprzecznie podurzędnicy sądowi, którzy spełniają prócz pracy kancelaryjnej specjalnie służbę wykonawczą sądową i są niejako filarem całego aparatu, a jednak pod względem wyposażenia materialnego i awansu postawiono ich przy najnowszej regulacji plac niżej dozorców więzi, a przecież nikt zaprzeczyć nie może, że podurzędnikom sądowym, od których wymaga się inteligencji, znajomości ordynacji egzekucyjnej, wygotowywania rozmaitych protokołów w charakterze urzędników państwowych, analogicznie jak przy straży skarbowej agentom policyjnym a ostatnio i egzekutorom poułkowym się należy, gdyż spełniają oni funkcje nie niższego rzędu jak ci ostatni.

Swego czasu obiecywano podurzędnikom sądowym charakter urzędników ale tylko na obietnice się skończyło i po dziś dzień nie urzeczywistniono tego tak wielkiej wagi postulatu.

Sądzymy, że to co było możliwym przy władzach skarbowych i politycznych, możliwym być musi i przy sprawiedliwości — dlatego apelujemy tą drogą do Panów Posłów, by sprawę posunięcia wszystkich podurzędników do rang urzędniczych wedle lat służby przy najbliższej sesji jako wniosek nagły przedstawili, by już raz sprawę tę tak nagłą i niecierpiącą zwłoki w duchu sprawiedliwym uregulować.

Wymieranie Francji i środki zaradcze przeciw temu.

Francuscy deputowani Chervi i towarzysze wnieśli do Izby projekt w sprawie wzmoczenia ilości urodzeń we Francji.

Francja pod względem liczby urodzeń nie dorównywała innym krajom. W r. 1917 na 1000 mieszkańców było 20 urodzeń. Wedle brzmienia tego projektu temu spadkowi urodzeń można zapobiedz przez

1) opiekę nad zakładami położniczymi i zwalczanie spędzania płodów. Pierwszy punkt został już przygotowany przez projekt Lannelongue. Także przeprowadzenie drugiego punktu nie natrafi na większe trudności.

2) Przez zmianę i regulację prawa dziedzictwa.

Dotychczas wielkie trudności przedstawiała sprawa podziału gruntu i ruchomości, zwłaszcza tam, gdzie do podziału pretenduje więcej dzieci.

Te obawy skłaniały najczęściej rodziców do ograniczania się do jednego dziecka.

3) Przez popieranie rodzin, gdzie jest większa ilość dzieci. Państwo gmina i instytucje społeczne musiałyby się tą kwestią zająć. Państwo, powinno by opłacać premie asekuracyjne następujące po części rodziców w ten sposób, że tam gdzie jest troje dzieci, opłacałoby połowę premii. W szczególności państwo powinno by w tym kierunku pomagać urzędnikom i robotnikom państwowym tak jak to się już dzieje w instytucjach handlowych i przemysłowych.

Dalej projekt podnosi, że bezżennym i bezdzietnym powinien być podniesiony podatek od dochodu o 10 proc.

Więzieniem od 6 miesięcy do 3 lat i karę pieniężną od 100 do 5000 tysięcy franków powinieli wedle projektu być ukarani ten kto wskazuje choćby bezskutecznie środki na spędzanie płodu przez publiczne wykłady broszurki itd.

Takie same kary przewidziane są wobec tych, którzy celem usunięcia płodu zalecają lub sprzedają środki lekarskie, instrumenty itp. Także i ci mieliby uleść wysokim karom, którzy by wskazywali środki na uniknięcie brzemienności.

Francja jest poważnie zaniepokojona gwałtownym zmniejszaniem się ilości ludności, tembardziej, że na samej wojnie zginęło około półtora miliona ludzi i dlatego dlogą ulepszonej ustawy chce podnieść swój stan liczebny. Lecz czy ustawy co pomogą, wątpić należy.

ZAMIAST NA ZACHÓD — PROPAGANDA NA WSCHÓD.

NAUEN. (Pat.) Radio. 25. września. Na zebraniu Sowietów w Petersburgu Zinowiew oświadczył, że bolszewicy dotąd mieli zamiar przenieść rewolucję przedewszystkiem na zachód, lecz obecny ruch rewolucyjny na wschodzie jest dla nich ważniejszym.

Różne.

Jak się bolszewicy bawią.

BERLIN, 24 września. „Vorwärts“ dowiaduje się z Petersburga. W mieście Ostrowie, jak podaje petersburska „Prawda“ odbyło się w tych dniach przedstawienie teatralne, którego treścią była „rozprawa sądowa“ przeciw Leninowi, która zgromadziła olbrzymią ilość słuchaczy, przybyłych nawet z okolicznych miejscowości. Na rozprawie obwiniono Lenina, że wypędził Konstytuanty, zaprowadził terror, oraz że nie dopełnił obietnicy, iż da ludowi chleb i pokój. Po czterogodzinnym posiedzeniu improwizowany na scenie teatralnej sąd ludowy uwolnił Lenina od tych zarzutów.

BOLSZEWICY W TARNOPOLU. Wiadomość nadeszła z Tarnopola podając, że w mieście tem panował niezwykle terror bolszewicki przez cały czas ich pobytu, t. j. 66 dni. Podają, że przeszło 100 osób zostało rozstrzelanych. W ostatniej chwili wywieźli dr. Szelonga i dr. H. Lustiga. O rabunkach i rekwizycjach niema co wspominać, bo wszystko, co było do wzięcia zabrałi. W czasie odwrotu bolszewików, samorzutnie porwała za broń grupa Polaków, prowadzona przez nauczyciela St. Gottwalda i przyprawiła nieprzyjaciela o znaczne straty. Cała ludność Tarnopola witała wkraczające nasze wojska entuzjastycznie.

KONKURS DLA WDÓW I SŁUCHACZÓW MEDYCYN. Celem rozdawnictwa 12 zasiłków po 532 marek polskich z fundacji im. Stanisława i Albertyny z Baumów małż. Wojciechowskich dla wspierania ubogich wdów i słuchaczów medycyny, a do po 6 zasiłków dla ubogich wdów a po zasiłków dla ubogich słuchaczów medycyny rozpisuje magistrat konkurs.

Rozdział wsparć uskuteczni Rada miejska m. Lwowa. Leczania należycie udokumentowane należy wnosić do magistratu m. Lwowa w terminie do dnia 20. października 1920 r.

MADRE NIEWIASTY. Przy ostatnich egzaminach wstępnych do uniwersytetu paryskiego, złożyło egzamin z 30 kandydatów tylko 9 dziewcząt a wszyscy mężczyźni kandydaci „przepadli“. Widocznie, że miniona wojna ujemnie wpłynęła na zdolność naukową młodzieży, ucząc mężczyzn bić się dobrze — a dziewczęta uczyć.

ODKRYCIE W DZIEDZINIE KULTURY ZBOŻA. Komitet francuski departamentu zboża w Grenobli zainteresował się ciekawem odkryciem w dziedzinie zboża.

Jeden z rolników francuskich wpadł na pomysł spreparowania specjalnego płynu używanego w którym moczył nasiona zboża. Nasiona te, wrzucone nawet do niezbyt uprawnej ziemi, wyrastały do rozmiaru niezwyklej wysokości. Ziarna były liczne i bardzo grube. Byłoby to istotnie rewolucyjne odkrycie.

Rewolucyjny nastrój mas robotniczych we Włoszech.

Rzym. (Pat.). Włoski ruch robotniczy zdaje się wchodzić w nową fazę. Federacja robotników metalurgicznych oraz szereg związków zawodowych aprobował wprawdzie umowę podpisaną w Rzymie z rządem przez robotników, jednakże równocześnie przyjęło porządek dzienny potępiający konfederację pracy, która ich zdaniem przestała reprezentować rzeczywistą myśl polityczną mas robotniczych. Uwzględniając ten stan sprawy włoscy socjaliści i anarchiści rozwijają bardzo gorącą działalność

celem popchnięcia mas do rewolucji. W Turynie i Genui bardzo znaczna część robotników mimo podpisania umowy zajmuje fatalną i nie chce ich opuścić. Mimo to jest nadzieja, że żywoły umiarkowane ostatecznie wezmą górę. Należy się jednak spodziewać, że spór doprowadzi do zupełnego rozłam w łonie włoskiej partii socjalistycznej.